

TURINO FABRIKŲ ĮTAKA SMEGENIMS

Italų grupės „Stearica“ lyderis – gitaristas, sintezatoristas ir šiaip didelio triukšmo darytojas **Francėskas Karlučis** (Francesco Carlucci), paklaustas, kodėl tarp jo geriausių draugų *maispeise* („MySpace“ – tai daugiakalbė interneto bendruomenė) yra viena žinomiausių Italijos pornografinių filmų aktorė, Meilės partijos įkūrėja Moana Poci (Moana Pozzi), paslaptinai atsakė: „Tai didžiulė paslaptis.“

.....
LAURYNAS DAPŠYS
.....

Nepavykus taip pikantiškai pradėti interviu, perėjau prie labiau proziškų klausimų:

– **Prieš ketvertą metų „Stearica“ koncertavo Lietuvoje...**

– Tai buvo labai įspūdingas pasirodymas. Koncertą Rūdiškėse, festivalyje „Rudstock“, mes dažnai prisimename kaip vieną geriausių savo gyvenime. Gal dėl to, kad pasiekėme Lietuvą po trijų dienų kelionės automobiliu ir negalėjom sulaukti, kada teks groti. O gal kad susipažinom su tokiais žmonėmis kaip Dovydas iš įrašų kompanijos „Zona“. Arba tiesiog kad esame įsimylėję muziką ir jaučiame begalinį malonumą groti taip pat ją mylintiems žmonėms. Ir, aišku, negaliu nutylėti, kad čia sutikome pačias nuostabiausias moteris iš visų kada nors matytų.

– **Kodėl savo dokumentiniame filmuke „Eastour“ dėkodami visiems, kas prisidėjo prie jūsų Rytų Europos turo, taip ir nepadėkojote čekui vardu Jara?**

– Smagu, kad išanalizavai visus mūsų gyvenimo aspektus. Ką gi, sunku dėkoti žmogui, kuris su visu koncerto honoraru pabėgo dar pasirodymui nepasibaigus. Atsiprašau. Gerbiu žmones, tačiau štai tokiems gerą žodį nelengva rasti.

– **Balandį suplanuotas didelis turas Lietuvoje ir Latvijoje. Pas mus tokius ilgus koncertinius ciklus dažniausiai rengia tik didelės Rusijos estrados žvaigždės – Filipas Kirkorovas, Ala Pugačiova. Ar žinai tuos atlikėjus?**

– Taip, turas bus ilgas... Ačiū tau, sere, kad lygini mus su Rusijos popžvaigždėmis. Tikuo-si, tai išgirdusios, jos nesiims prieš tave jokių juridinių veiksmų (*juokiasi*). Ir Pugačiova, ir Kirkorova ži-

nau puikiai, tačiau pietavęs su jais nesu.

– **„MySpace“, jūsų puslapyje, nuorodoje grupės stilius užrašyta: kita. Kaip patys apibūdinatė tai, ką grojate?**

– Ech... Pats sunkiausias klausimas. Labai keblu paaiškinti, ką mes grojame. Ypač kai prašo palyginti save su kokia nors kita grupe... „Stearica“ muzika – tai tarsi emocinė kelionė, lyg mūsų sielos garso takelis. Jei paklaustum apie techninę pusę, galėčiau pasakyti, kad tai lyg veidrodis visų įtakų, kurias patiriame kiekvieną dieną – gyvendami, klausydamiesi tūkstančių įvairių muzikantų, grupių ir kompozitorių.

– **„Stearica“ muzika skirta labiau klausymui ar šokiams?**

„Stearica“ muzika –
tai tarsi emocinė
kelionė, lyg
mūsų sielos garso
takelis.

– Ir tam, ir tam. Gal pavyks iš dalies atsakyti ir į tavo anksčiau paminėtą klausimą. Mūsų pirmasis įrašas „Oltre“ išvertus į lietuvių kalbą reiškia „anapus“. Vadinasi, siekiame, kad mūsų muzika būtų kažkur už aiškiai nusakomo ir apibrėžto stiliaus ribų.

– **Kodėl neturite vokalistą?**

– Nustebsi, bet aš anksčiau buvau „Stearica“ dainininkas. Tačiau vėliau labai aistringai susikoncentravau į tai, ką mano gitara gali duoti grupei. Ir, aišku, tapo sunku dainuoti, nes muzikinės improvizacijos trukdavo valandų valandas. Rezultatas – mes labai nutolome nuo tipiškos dainos formos. Tačiau juk niekas nežino, kas nutiks ateityje. Gal vėl turėsime dainininką.

– **Girdėjau, jūsų tėvynė nėra roko šalis. Kokia alternatyvinės muzikos padėtis Italijoje ir konkrečiai Turine, iš kurio esate kilę?**

– Gerai tu informuotas... Italija užknisa: yra daug gerų grupių, bet viskas, kas nesusieta su San Remo festivaliu, nesulaukia jokio elementaraus palaikymo.

O Turinas nėra labai palanki vieta muzikai. Ir visgi (gal tai ir keista), lyginant su visa Italija, mūsų mieste yra didžiausias grupių skaičius. Kodėl? Nežinau, žmogau. Spėju, kad gamyklų išmetamas smogas kažkaip pamišėliškai veikia mūsų smegenis.

– **Kaip prasidėjo „Stearica“ istorija?**

– Pradėjome groti 1997 metais, kuomet aš, Luka (Luca) ir Davidas (Davide) dar mokėmės vidurinėje mokykloje. Nuo pat pradžios buvo

aišku, kad negrosime plačiajai visuomenei priimtinos muzikos... Patikėk manim, tai sakydamas neturiu galvoj jokios snobiškos minties.

Būdami kartu kiekvienas išmokome groti savo instrumentu. Tais laikais kėlėme daug triukšmo. Mūsų pradžią dabar prisimenu kaip labai šaunų periodą.

– **Atsiprašau už kebloną klausimą, bet vienas jūsų grupės narys yra su negalia. Kaip jis užvažiuoja ant scenos? Pas mus Lietuvoje žmonėms su negalia sąlygos gyventi dar tik kuriamos...**

– Nereikia čia atsiprašinėti. Praėjus dvejiems metams po „Stearicos“ susikūrimo Luka patyrė motociklo avariją. Jis buvo labai arti mirties, tačiau stiprus noras gyventi ir groti pasirodė nepajudinamas. Atsimenu, kai Luka gulėjo ligoninėje ir galėjo tik vos vos pajudinti rankas, pirmas dalykas, kurio pasigedo, buvo jo bosinė gitara! Jis – vienas šviesiausių ir geriausių žmonių, kuriuos man teko sutikti. Mes „turavome“ aplink visą Europą be jokių problemų vien dėl to, kad Luka niekada neleido mums galvoti apie jo negalią. Jis lygiai toks pat kaip ir mes!